

GALERIE HAUEROVA 4

JIŘÍ SURŮVKA HALT!/VORWÄRTS!

JIŘÍ SURŮVKA

HALT!/VORWÄRTS!

FOTOGRAFIE ZE STIPENDIJNÍHO POBYTU V BAD EMS, NĚMECKO 2002

6. 12. 2021 [17.30]

[kurátor výstavy] Miroslav Zelinský
[výstava potrvá do] 10. 1. 2022

[GALERIE HAUEROVA 4]

Po–Pá 10.00–21.00 hod.

Jiří Surůvka (1961) je jedním z nejoriginálnějších a nejvšeestrannějších výtvarníků své generace. Vedle malby a fotografie se věnuje digitálním obražům, živému umění performance, body artu, je autorem objektů a instalací. Je tedy autorem nadmíru pracovitým jak ve vlastní tvůrčí činnosti, tak jako docent ateliéru nových médií na Fakultě umění Ostravské univerzity. Mnoha-položkový výčet jeho výstavních aktivit, ať samostatných nebo kolektivních, najdeme v nejrůznějších databázích. V Evropě snad není země, ve které by nevystavoval. Jiří Surůvka není ovšem jen autor vystavující, ale také aktivní činný performer, přebírající podobu popkulturní ikony Batmana, resp. hybridu Batmana a Supermana, to na jedné straně, na druhé straně převtlující se v uniformě předlistopadového policisty do role strážce starých pořádků. Je spoluzařadatelem festivalu performativního umění Malamut (spolu se svým bratrancem, rovněž známým výtvarníkem a pedagogem Petrem Lysáčkem). V roce 2001 byl spolu se slovenskou výtvarnicí Ilonou Németh vyzván, aby připravili společný česko-slovenský pavilon na Benátském bienále, jedné z nejprestižnějších přehlídek současného výtvarného umění na světě. Účastnil se množství tvůrčích stipendijních pobytů významných nadací v Rakousku, Německu a Spojených státech amerických. Je zastoupen v řadě sbírek, také v Národní galerii v Praze. K jeho ikonickým dílům patří např. warholovsky vyvedený dvojportrét chlapce, odkazující k osobě Adolfa Hitlera. Častá ironická kritika nenávistních a vraždících ideologií je důkazem teze, že humor dekonstruuje jakékoli tabu.

V Galerii Hauerova 4 se představuje jako fotograf volným cyklem z r. 2002, ve kterém můžeme odlišit několik významových rovin. Ve zklidněných, inscenovaných i nalezených zátiších nemůžeme nevidět Surůvkova ironickou distancí ke světu, schopnost vidět, nikoliv snad přímo krásné, ale určitě to významné ve věcech kolem sebe, a především v životním kontextu, do kterého ony věci vstupují. A stejně je to v krajinných scénách, přírodních i urbánních, a ve fotografích, do kterých vstupují lidské subjekty, včetně autora samotného v jedné z jeho akčních rolí. Titul výstavě dává dvojice metaforických záznamů architektonické výzdoby, odkazující k německé válečné historii, kdy sochy vojáků jsou konfrontovány s barvami, a tedy příkazy běžného uličního semaforu: Stát! Vpřed! V roce autorova životního jubilea mu lze tedy ve shodě s názvem výstavy přát, ať každé další Stát! je jen příležitostí k novému Vpřed!

